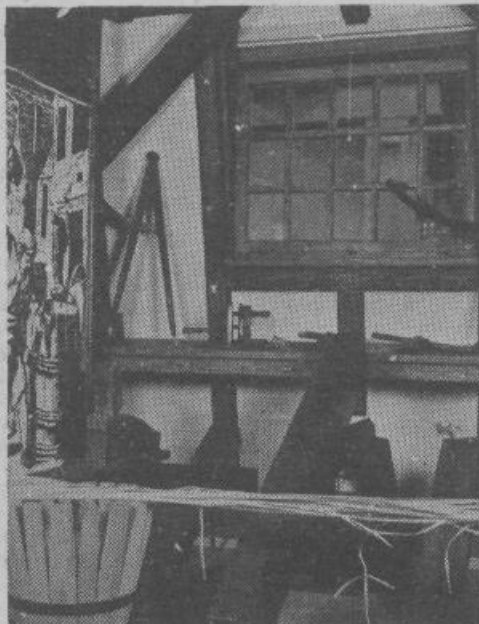

Pivovarski muzej v Unionu

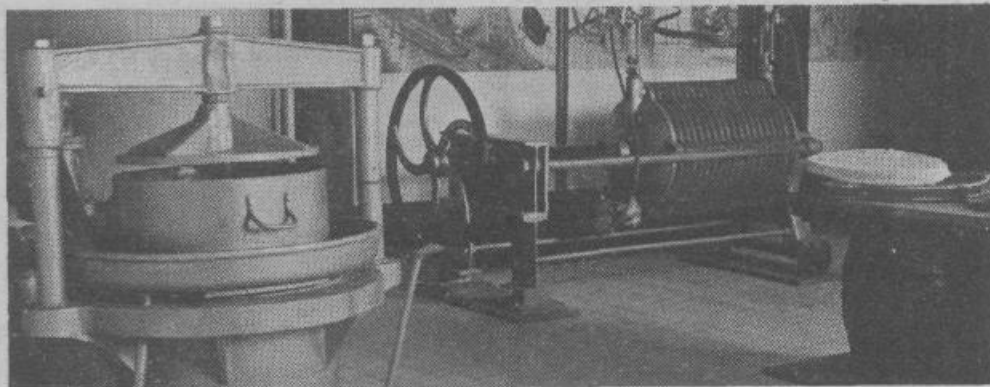
V pivovarni Union so v začetku decembra odprli pivovarski muzej, prvi tovrstni pri nas in tudi v bližnji okolici, saj imajo precej manjšega šele v Münchnu, v središču Bavarske. »Z muzejem smo želeli obiskovalcem Ljubljane in seveda tudi prebivalcem našega mesta ponuditi kulturno turistično zanimivost, ki naj bi si jo po naših pričakovanjih letno ogledalo okrog deset tisoč obiskovalcev,« je ob otvoritvi povedal generalni direktor Uniona Mitja Lavrič.

Muzejsko zbirko so uredili v stari stavbi, v kateri je bila nekdanj sladarna, po gradnji nove sladarne pa je samevala zapuščenca. Sedaj so jo preuredili v izobraževalni center, v moderne garderobe in v vrhnjem nadstropju v muzej, ki meri okrog 800 kvadratnih metrov. V muzeju so številni eksponati, ki so jih ohranili iz preteklosti, že deset let pa v Unionu načrtno zbirajo starine, ki pojasnjujejo varjenje piva v starih časih. V predverju muzeja je postavljena stara gostilna, v muzeju pa so na ogled številni predmeti, ki ponazarjajo varjenje piva — od steklenic, sodov, raznega orodja do nalepk za steklenice.

Za Ljubljano in Šiško je pivovarski muzej nedvomno pomembna pridobitev, vredna ogleda. Urnik za obiskovalce bodo objavili januarja prihodnje leto.

F. K. Prikaz delavnice za izdelavo sodov

Oddelek za filtriranje piva

Velik uspeh medvoške »Sore«

POHIŠTVO PANTER

V Slovenijalesovi tovarni Sora iz Medvod so že vidni prvi rezultati vlaganj v moderno tehnologijo, ki omogoča nove oblike pohištva. Pod vodstvom arhitektke Anike Logar so izdelali pohištvo Panther, ga razstavili na salonu pohištva v Beogradu in zanj prejeli »Zlato skrinjo«, priznanje revije »Naš dom« za najceloviteje urejen ambient v skupini pohištva.

Pohištvo »Panter« je novost na našem tržišču. Standardizacija elementov omogoča različne prodajne variante (nad 100) po vertikalni, možno pa jih je uporabiti v predsobah, otroških, samskih, dnevnih sobah ipd. Prednost vključevanja v program je predvsem vrsta drobnih elementov. Sistem »Panter« ima tri višine in dve globini, tako da ga je možno postaviti v vsak prostor. Na voljo bo v svetlejši in temnejši izvedbi, na ogled pa je v njihovem salonu pohištva v Medvodah, kjer tudi že sprejemajo naročila.

NAŠI KLICAJI!!!

Neprikladnost

Iztekajoče se leto je seveda prava priložnost za obračun dosežkov na raznih področjih, tako tudi v gospodarstvu. In ob takšnih priložnostih se porajajo tudi ideje in zamisli, kaj bi bilo moč izboljšati, kaj spremeniti, da bi bili nad doseženim še bolj navdušeni.

Ena dokaj pogostih pripomb in nasvetov je boljše izraba proizvodnih zmogljivosti. Često slišimo: če bi delali v dveh namesto v eni izmeni, bi lahko izdelali še enkrat več. Ali smo res tako nespametni, da ne želimo izkoristiti strojev in več narediti in s tem seveda tudi več zaslužiti? Del resnice nedvomno tiči v tem, da smo včasih v nekaterih okoljih preveč lagodni, da bi organizirali proizvodni proces tako, da bi več naredili in več zaslužili. (No, če kdo dela z izgubo — teh pa je vedno več — več dela pomeni več izgube!). Velikokrat pa ne gre samo za lagodnost, neznanje, nesposobnost.

»Kupili smo sodobne stroje, ki smo jih res želeli polno izkoristiti: ne v dveh, temveč v štirih izmenah, 24 ur na dan,« je razlagal eden izmed direktorjev šišenskih tovarn in dodal: »A nismo imeli sreče. Stroj se je kar naprej kvaril in to običajno v četrti, nočni izmeni. Veliko časa smo porabili za popravila, precej denarja za nadomestne dele, ob tem pa smo se spraševali, kaj je narobe. Končno smo le ugotovili: električna napetost ponoči ni 380 voltov, temveč precej več, občutljivi uvoženi stroji pa takšnih sprememb niso prenesli in so se kvarili. Ni nam kazalo drugega, kot začasno prekiniti delo v štirih izmenah, toliko časa, dokler ne uredimo vseh obrobni zadev za normalno poslovanje.«

S tem primerom želim samo povedati, da ni vselej vse odvisno samo od volje in sposobnosti organizatorjev proizvodnje, temveč čisto tudi od nepredvidljivih vzrokov, na katere v tovarnah sila težko sami vplivajo. Tako se zdi, da ni največja težava v tem, da v tovarnah ne bi želeli organizirati polne izrabe strojnih zmogljivosti, temveč že nasploh v naši širši neprilagodljivosti zahtevam sodobno zasnovane proizvodnje. Prav to pa je še veliko težje spremeniti, kot pa zgolj zagotoviti izrabo strojne opreme. A očitno bomo tudi tu morali narediti kar precej dolg korak naprej, če ne želimo, da bomo tudi na tem področju v vedno večjem zaostanku za razvitim svetom.

*
Srečno
87

tribuna

3